

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četr leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četr leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejeman za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoli frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Govor slovenskega državnega poslance viteza Schneida

v seji državnega zbora dn. 18. januarja t. j.

(Po stenografskem zapisniku.)

Visoka zbornica! Pod vtipom one grajeti v mnogem oziru dobrih razlogov, ki jih je ravno naštel spoštovani gospod predgovornik, teško mi je govoriti za predlogo, katere korist je z novo nje prenaredbo jako zmanjšala se. Kljubu temu nameravam jaz priporočati vam, da sprejmete predležeči načrt postave, ter prositi vas, da vas ne motijo ni zavláčevani ugovori ni navidezni uzroki juristične sofistike ali narodnega gospodarstva.

Da izprevidi ljudstvo in da izprevidijo, kakor mislim, vse stranke te visoke zbornice, kako treba, da se oderuštu s postavami nasproti stopa, to je važna prikazen našega družabnega življenja.

In ta prikazen je vesela, kajti ona kaže zmagovalni boj naravne pravice zoper pozitivni zakon.

Gospoda! Navalov zoper oderuštu nij prodrla pravoslovstvo, nego uničil jih je gospodarstveni liberalizem. Pravna vednost je bila tačas, ne oziraje se na Rizyjeve velike misli, preubožna glede mislij in razlogov, da bi se mogla uspešno protiviti, bila je morebiti tudi, kakor je čas zahteval, preveč poslužna ter preveč podkupljena in preslepljena od navidezne svobode, da bi se hotela protiviti. Tačas se je moglo nekaj drugega opaziti.

Komaj so liberalne ideje storile en korak naprej po razširjenji državljanških pravic in z odstranjenjem malosrčnih policajskih zakonov, pa so se takoj oglasili taki, ki bi idealne pri-

dobitve praktično porabili, taki ljudje, kateri imejoči tenke čuti povsod in takoj zapazijo, kje bi se dalo gmotno kaj pridobiti. Preparametni in preiskušeni, da bi ne izpoznali, kako se morajo svobodni zakoni obrniti, da koristijo samo na jedno stran, kakor n. pr. obrtniški zakon, mislili so oni praktični politiki, da je zdaj prišel čas, da se zažene klic, naj se postave zoper oderuhe odpravijo. Te vrste borilcev za svobodo tačas ljudstvo še nij poznalo, zaupalo jim je ter je bilo tako lehko vzbuditi v ljudstvu napačno misel o nasledkih odpravljenja teh zakonov.

Gospoda! Če pogledate literaturo tedenjega časa — jaz namreč mislim začasno, ne stalno globoko vednostno literaturo — čudili se boste, kako gladko, kako jednoglasno in preračunjeno je vse bilo, da se je gojila v ljudstvu misel, ka nij nobene škode, če se zakoni zoper oderuhe odpravijo; čudili se boste o nečistej zvezi ropaželnih, ki so se tačas zbrali, da so sè svojo neskončno marljivostjo in besedami ljudstvo preslepili. Fraze, kakor „nepotrebno jerobstvo“, „zoperpostavno omejenje osobne svobode“, „škodljivo uklepanje gospodarstvenih močij“, „neopravičena sila v denarnem prometu“, „skrčevanje lastniške pravice“, „prevezavanje podjetniškega duha“, to so bili pravi stavki za poulične politike. A dobro so uplivali; kajti za duhove, katere se je hotelo ujeti, bila je velika zanjka ravno prav. Ljudstvo, plemenito in dobro, kakeršno je, hodeč po svojem idealnem potu, dovolilo je zavoljo svobode, v katere imenu se je pregovoriti dalo, v odpravljenje postave, ki se je ustvarila ter izvrševala samo njemu v obrambo.

Tako so padli zakoni zoper oderuhe.

Gospoda! Od tačas je minila doba, napo-

jenia s potoki solza, s tisoč uničenih eksistenc ter z gospodarstvenim propadom celih dežel, doba, ki nij manj škodovala s tem, kar je uničila, kot tudi s tem, ker so se v navadnem življenji povzdignili oni zloglasni ljudje, ki so obogateli. Mi stojimo denes res na bojišči oderušta ter vemo, kaj pomenja njegova zmaga.

Oderušto je moralno pozornost države nase potegniti v dveh straneh. Prvič z ozirom na njegovo privatno pravno nrav in potlej, kakor je naglasil uže gospod predgovornik, z ozirom na njegov socialni učinek.

Privatno pravno pokazuje se oderušto tudi v takih oblikah, ki se smelo norčejo celo iz onih zakonov, ki so bili ravno zoper oderušto narejeni. Nevarnost za pravico leži pri njem o tem, da lehko sprejme vsako obliko obligacij ter kaže pri raznih tožbah zdaj prave, zdaj samo navidezne pogodbe. Oderuštu je najljubša menjica, zato, ker je ta resultanta dogovorov, ki jih dalje pred sodnijo nij treba več zagovarjati. Nevarnost za pravico leži pa tudi v tesnem sorodstvu oderušta z zločinom goljufije ter izneverjenja in iztiskanja, ki mu daje oblast, da privatno sam sè silo dolg izterja.

Nevarnost za pravico leži končno pri oderuštu v tem, ker nema pred očmi navadno samo tega, da sili na izvršenje pogodbe, nego da namerava počasi gospodarsko uničiti družega. V ta namen mu služi premembra obligacijske razmere v objektivnem oziru in zarota, da ima soudeležence, menjico v osobi upnika v subjektivnem oziru. Opazujte razne slučaje oderušta, pa boste videli največ tu navedenih ne dosti opisanih prikaznij.

Drug razlog, zavoljo katerega se mora izdati zakon zoper oderuhe, je socialni učinek oderušta.

Listek.

Zverinjak v amerikanskem gozdu.

(Po Fr. Gerstäckerju.)

(Dalje.*)

A šimpanz, jedna najmočnejših opic, nikar nij hotel radovoljno odnehati, kajti še mej skokom mačke obrnil se je na pol k njemu, ter jej pokazal i svoje ne manj močne zobe. Katamuntu se je pa posrečilo, da se je zgrizel v goltanec svojemu protivniku, na katerem je obvisel, naj se je opica branila in borila kolikor je htela. Obe živali padeti na tla. Šimpanz legnil je na sovražnika, ter mu grizel uho in kožo na glavi. A mačka nij popustila in kakor je opazila, da ponehava moč ubozemu „gozdnemu možu“, napadla ga je nenadeno iz nova, tako, da se svojimi kot britev

ostrimi zobmi zgrabila celi goltanec svojej osodi prepuščenega šimpanza.

„Dosti — dosti!“ kriči Ned za svojega borilca, „dosti, zver, — to nij pošten boj, — proč zdaj, — ne boš izpustila?“ in s palico sune mačko mej rebra. Krvoločno divja zver pak nij htela izpustiti, — ali opica popuščavala je bolj in bolj, in ko je koncem katamunt moral odnehati, ker so ga od vseh stranij podili in prezali, popustil je svojega protivnika mrtvega na bojišči s pregriznenim goltancem.

Klasična je bila zmotnjava, ki je zdaj nastala; jedni so se veselili in kričali, drugi kleli in razbijali. Nekaj se jih je takoj poslalo po žganje, da se bode zgubljena stava na mestu izpila, drugi pa so plesali in skakali po malem prostoru, kakor zblaznili. Ned je izmej vseh najbolj kričal, in še le ko je vse prevpil, da je za jeden trenotek nastala tihota, grozil se je, da zahteva pravico za gozdnega

moža, katerega je zverska mačka zavratno napala in umorila. Katamunta morajo soditi, katerega on obdolžuje grdega hladnokrvnega, nameravanega umora.

Z vriskanjem se mu je odgovorilo in iz začetka se zopet nij drugega čulo, nego klic: „Izvolite sodnike, — sodnika, — umor — vešala itd.,“ a potem skoči Bob na prazen krov katamuntov, zahtevajoč od zbranih, naj izvolijo sodnike, da se potem prične obravnavo.

Mahom je izstopilo dvanajst mož, od katerih je pa zopet nekaj odvrgel Bil, ki se je postavil za katamuntovega zagovornika. Vriskaje je vse zopet to odobrilo. Naposled se je število dopolnilo in Ned je hotel baš svojo zatožbo pričeti, kar je nastal zunaj divji hrup in Francoz, ki je bil uže pozabil prejšnji udarc, silil je z golim nožem v roki in divje besno v cirkus. Najblížnji mu dadé prostor; ko je pa še naprej skočil, nastavili so mu nekateri noge — in Francoz je zopet ležal na

*) Glej št. 17 „Slov. Naroda“.

Gospoda! Žrtve oderušta najdete v vseh slojevih človeške družbe. Lehkomiselnost, zadruga v trenotku in ako si človek v stiski ne ve in ne zna pomagati, iz tega se roditi oderušto. Glavno svoje polje pa ima v produktivnih spodnjih vrstah človeštva. Mali obrtnik, delavec in kmet, na te se oderušto spravlja; tu vidimo oderuha prav pri delu.

A jaz vas vprašam, gospoda, ali je dobro in državno umno, da se ravno one vrste človeške družbe, katerim žalibog do danes nijso dali dosti političnih pravic, ali katere se je zljubilo jerobovati, če so hotele rabiti svoje politične pravice, vprašam vas, gospoda, jeли to dobro in državnisko modro, če se te vrste človeške družbe prepuste ropanju takih individuov, kateri so pozabili Bogá in domovino? (Klici: res je.) Za one, ki ne vidijo svojih političnih pravic ali ki se ne smejo udeleževati zakonodaje in ki še svojih političnih pravic ne smejo izvrševati svobodno, za te bi morali tudi v zasobnem oziru posebno skrbeti ter jim tudi tukaj, če se smem tako izraziti, pokazati očetovsko oblast.

Politično jemati polnoletnost, privatno pravno pa nevarnosti izdajati, to nij svobodnostno, gospoda. Tu se moram strinjati s se svarilom načelnika najvišjega sodišča glede skrčenja zmožnosti za izdajanje menic, ki se mi vidi boljše poroštvo za pravilnost potrebe nego izjava nepooblaščenih članov na kacem shodu pravnikov.

Gospoda! Če se stejetete prikazni ter učinek, katere je prozvalo odpravljenje zakonov zoper oderuhe v Avstro-Ogerskej, opazili boste naslednje: Prvič nij kredit cenejši, kakor se je prorokovalo; potem se je pokazalo, da takozvana pomoč z oderuškimi obrestmi je odstranjevala samo momentano manjše zlo, na česar mesto je neizogibno stopilo večje in gotovo zlo.

Oderušto in oderuški posel se je strašno pomnožil ter omogočil, da so obogateli najslabši državljanji, propadla pa so ob jednem neštevilna produktivna gospodarstva. (Res je! na desnej.)

V mnogih krajih države je odločno zmanjšalo se število davkovskih objektov mej tem, ko se z oderuštvom pridobljeni denar davku skoraj popolnem odteguje. (Prav res! na desnej.) Oderuška zloraba zakonov je demoralizovala, ker samo s tem, da se je vklonilo pravo pod obliko, onim terjatvam nij moglo odrekati lastniške obrambe, katerim terjatvam

pa v resnici nij naslov lastnina, ampak pritisk. (Dobro! na desnej.) Gospoda! Naravna pravica morala je dati svojo resnico, da je navidezna pravica postala v svojej najdebelejšej preširnosti suverenna.

Ali kakor imajo svoje meje vsa ekstremna časovna mnenja in vsa prenagljenja svobode ter res liberalne naredbe, pri čemer se vse ljudstvo prebudi iz zaslepljenosti, tako je tudi po dvanaest let trajajoče svobodi kapitala vendar odbila dvanajsta ura tudi oderuštu. Nekaj preiskavati denes, ali bode predležeči zakon, posebno v svojej zdanji sestavi trdnost ob svojem časi na vse strani pred kritiko, katero bode izrekla vednost ter vspeh tega zakona. Zdaj gre pred vsem za to, da se ustavi strašno uničevanje, ki sega okolo po gospodarstvih ter moti v ljudstvu pravni čut. Tudi jaz pogrešam z obžalovanjem v odsekovem načrtu onega etičnega momenta, ki je blažil prejšnji načrt, namreč, da bi sodnik ne pomagal pri privatno pravnem izvrševanju brezvestnih in nenavnih terjatev.

To slab dobrost, ki se ima podeljevati s tem zakonom ljudstvu od oderušta zatiranemu ter olajšuje, da se bode izognilo njegovim kazenskim določbam.

Ali ker je dvomljivo, jeли da bi se zakon sklenil, ako bi se zdaj ugovarjalo in bi potem nesramno izsesavanje ljudstva trajalo še dalje časa, zato mi je zagovarjati tudi ta načrt zakona, ki, akopram nema onih natančnih in globoko vréznih določeb, katere bi konec storile navadnemu oderuštu, bode vendar nekoliko pomagal zoper oderuhe.

Prosim tedaj zavolj pravice, resnice in človekoljubnosti, naj visoka zbornica preide v špecijalno debato tega zakona. (Dobro! Dobro! na desnej.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. januarja.

Najvažnejše v notranjej politiki je odgovor grofa Taaffeja na **Hohenwartovo** interpelacijo o zboljšanji razmer kmetskega stanu. Mi smo ta odgovor uže v poslednjem listu v telegramu z Dunaja priobčili. Jutri ga prinemo v celoti.

Dunajske novine so te dni pripovedovali, da **dalmatinski** namestnik baron Rodič misli ostavko dati in v penzijo iti. — Dalmatinski „Narodni List“ vse te glasove kot neresnične preklicuje.

V **peštanskem** državnem zboru se vrši debata o vladnej predlogi o davku na povz-

tek. O tej zadevi je dné 24. t. m. govoril baron Sennyey ter razviral svoj program, ki hoče dobro upravo in šedljivost. On je zoper uvedenje davka na to, kar človek povžije ali potrosi, ter je očital vladu, da samo dela dolge in nalaga davke, namesto da bi gledala na to, kako bi se stroški znižati dali. Državna imovina se kar proč mečuje. Govor njegov je naredil močan vtis na zbornico, posebno, ker Sennyey smatrajo za prihodnjega ministerstvenega predsednika in je on sè svojim govorom to mnenje potrdil. Na prihodnje volitve na Ogerskem bode Sennyeyov govor gotovo uplival.

Vnajme države.

Srbskej skupščini je vojni minister Lešjanin predložil načrt zakona o reorganizaciji srbske armade. Skupščina pa je sklenila, da ima vsak poslanec pravico staviti interpelacije.

Poroča se, da je **grška** vlada ukazala svojim zastopnikom pri evropskih vlastih, da tam povedo, da je turški predlog o poslaniški konferenci z ozirom na Grško še slabši, kakor pa je bil predlog o mirovnem sodišči. Tedaj je zopet dvomljivo, ali se zbore v Carigradu konferenca za rešenje grško-turškega vprašanja, ali ne.

Vprašanje zarad Kuldže, ki dela razpor mej **Rusijo** in Kitajsko, bode se vendar rešilo po mirnem potu. Kitajska vlada je odobrila dogovore med rusko vlado in kitajskim zastopnikom markizom Tzengom. Ruska vrne baje Kitajskej celo Kuldžo razen majhenega dela severno-zapadno od Ila. Kitajska plača pa Rusiji nad pet milijonov rubljev.

V **angleškej** spodnej zbornici je Forster utemeljeval načrt zakona, predloženega zbornici, ki pooblaščuje podkralja irskega, da vsacega, o katerem misli, da je kriv veleizdaje ali drugih zločinov, sme vreči v uječo. Zakon bi veljal do 30. septembra t. l. glede veleizdaje za vso Irsko, glede agrarnih zločinov pa samo v določenih krajih. Več irskih in radikalnih poslancev je govorilo zoper ta zakon.

Jutri, četrtek, sklice baje Garibaldi v imeni „Italije Iredente“ v **Rimu** meeting ali tabor. Uže 14. dñi se piše po novinah, da bodo na tem meetingu irredentovci demonstrirali v prvej vrsti zoper Avstrijo. Tržaški lahoni so Garibaldija prosili, da ne pozabi Trsta in da v njih imeni reklamuje Trst za Italijo. Baje da se bode na tem irredentovskem meetingu govorilo tudi o tem, kako se bode dal napad na Trst izvršiti. V tesnej zvezi s to stvarjo pa je zopet to, kako Nemci in nemška vlada mislijo o Trstu. In tu se nagaša, da je Trst na nemškej zemlji ter piše Bismarkov list „N. Allg. Ztg.“, da kdor bi se dotaknil mesta ob Adriji, ne bi trčil samo z Avstrijo skupaj. Tukaj se vidi, da Bismark nij še popustil programa: „deutsch bis zur Adria“, in da od laških irredentovcev se je Avstriji menjati, nego ravno od svojega nemškega „zaveznika“.

tleh. Razorožili so ga in zvezali, — brez pomoci je bil v oblasti svojih mučiteljev. Mirnejši so zamán mirili meneči, da se je uže dosti nereda dogodilo. A prinesli so zdaj whiskey in ta je vdušil vsako pametno besedo; vse mirne ugovore so zmagali klici: „Mir v sodniji, — ven z onimi, ki mir kalijo,“ in „o yes, o yes,“ kakor navadno berici kličejo. Francoza tirali so iz ograje in oddali ga njegovim pomagačem, ki ga zdaj nijšo več iz rok izpuštili, boječi se, da se mu še kaj hujšega pripeti. Na to se je pričela najbolj blazna sodska obravnava, kolikor se jih je še kedaj pod ljubim nebom vršilo.

Katamunt bil je obdolžen umora. Njegov zagovornik je sicer ugovarjal, kaj se je vse storilo, da so ga razdražili — vse zastonj. V desetih trenotkih se je seja okončala in mačka obsodila na vešala, dokler se ne bode dejalo „mrtva — mrtva — mrtva!“ A vprašanje je nastalo, kako to razsodbo izvršiti, in to je bilo ravno teško.

Mej tem se je zmračilo; nanosili so suhega vejjeva in užgali je, da so prostor razsvetlili, na katerem pa žalibog nij stalo nobedno drevo, da bi se razsodba takoj na mestu izvršila. No, daleč jim nij trebalo iskat, kajti jedva dvajset korakov proč stalo je mnogo krasnih hrastov. Tja so se takoj napotili in vlekli kovčeg z mačko, katera je srpito sem in tja skakala. Še bolj težavno je pa bilo zanjko zavozljati zveri okolo vratu in to iz kovčega dobiti. Z majhenimi lesenimi vilicami so koncem živali dejali vrv okolo vratu. Zdaj pa je bilo še treba konec vrv skozi vratico dobiti, da bi se moglo potem zver ven potegniti. Dolgo se jim to nij posrečilo; naposled je pa vendar Bob skozi previdno odprtva vrata zagrabil konec vrv, katero je ovil okolo hrastove veje, kovčeg pa so z vraticami navzgor obrnili in kvišku vzdignili. Ko je bila vrv uže dosti trdno privezana izpuštili so kovčeg. Zver se je s tem na pol skozi odprtino na vratu ven potegnila, a sè svojimi

kremplji še jeden časek držala v zraku precej teško kletko. A bila je vendar pretežka, morala jo je izpustiti, ter je nekoliko časa na vrvi pod vejo obvisela, divje se premetavajoč mej vikanjem in tuljenjem surove druhal. Zdaj je pa sè svojim parkljem vjela nad seboj napeto vrv, dvigne se in skoči na vejo. Nekateri so uže hoteli iti droga iskat, da bi z njim zver doli sunili. A žival, toliko uže oplašena, vlekla je besno in obupno toliko časa za vrv, da je še tesneje zadrgnila, sem in tja samo sebe vlekla, ter je naposled, ko si je goltanec polnem zavozljala v zanjki, mrtva pala z veje, na tej obvisela in se brezuporno sem in tja gugala.

Z divjim hrupom pozdravila je druhal ta surovi čin, potem pa je šla vriskaje proč, do pozne noči nadaljevajoč svoje pigančevanje.

(Konec prih.)

Dopisi.

Iz Krop 25. jan. [Izv. dop.] Iz naše čitalnice stanovanja visi črna zastava, nekaj nenavadnega za Kropo. Oznanuje ta zastava prežalostno vest, da je umrl čitalnični zvest ud gosp. Fr. Pirc, posestnik, trgovec z železnino in sodrug fužinarstva zgornje in zdolenje Krope, še le 39 let star. Sklenil je odbor čitalnice mu sijajno poslednjo čast izkazati, in ga spremiti k večnemu počitku z zastavo; zapeli mu bodo čitalnični pevci, katere je on tako rad poslušal, žalostinko „Blagor mu“, in „Nad zvezdami“, položi mu venec na gomilo čitalnica, ravno tako njegovi zvesti prijatelj J. E. Z. svojemu nepozabljivemu prijatelju v blag spomin. —

Iz Loža 20. jan. [Izv. dopis.] Odbor Ložke mestne županije je sklenil meseca maja travna 1. 1879, da bi se sejmi za živino prestavili iz spodnjega predmestja v gornje, akoravno imajo tudi mnogo druga blaga. Tako je sedaj ob sejmih velika gnječa z ljudmi ter z blagom, v dolenjem predmestju je pa velik prostor, pa vendar nij niti živine niti druga blaga, katero bi se prodajalo. Zakaj nij ostalo v starem redu, kateri se je čez trideset let izdrževal v lepem redu.

Po vršitvi občinskega sklepa dné 4. vel. travna 1879 sè silo prestavljen iz dolenjega predmestja v zgornje so se ljudje zelò jezili in govorili zoper občinski zbor slane in neprijetne besede. Vložili smo prošnjo pri slavnem županstvu v Ložu, da bi se to predrugačilo, predočili smo tudi veliko uzrokov. Pristavili smo tudi, da če imajo taisiti možje količaj previdnosti, bi morali svoj sklep preklicati, ko da bi pa toliko obrekljivih besedi slišali.

Dalje smo vložili še tožbo po našem c. kr. beležniku na deželnim odboru, kjer smo tudi veliko uzrokov našteli. Tudi, da hočemo z večino ljudij našim nasprotnikom pokazati, da je njih sklep neveljaven. Čeravno je uže toliko dñi preteklo, kar smo tožbo vložili, vendar nij duha ni sluha od nje. Želimo, da bi slavni deželni odbor v tej zadevi ali odbil ali nam pomagal, da bi mogli potem našo prošnjo po slovenskih časopisih razglasiti.

Iz Leskovca pri Krškem 24. jan. [Izv. dop.] Ko je bil dejan prejšnji tukajšnji nadučitelj v pokoj, nadejali smo se, da pride na tukajšnjo važno trirazredno šolo, ki je menda v največej fari na Dolenjskem, kakov dober učitelj in možak ob enem. Poslali so pa nam znanega — Žvokeljna, ki je po vseh službah, kjer je še bil, uganjal vsako vrstne burke, kakor se nikakor ne vjemajo z dostenostjo učiteljskega stanu. Bil je v poslednjem času pri Vestenecku v Litiji, pa še ta nij maral za tega nemškutarskega kričača ter ga še on degradiral na slabo enorazrednico. Pri merodajnih nemškutarjih v Krškem in v Ljubljani bil je pa še tako v milosti, da je dobil velevažno mesto nadučiteljsko pri nas. Komaj je bil pol leta tu, je uže začel uganjati take reči, da je prišel v preiskavo k sodniji, katera ga je bila tudi na nekaj tednov zapora obsodila.

Tej nepriliki se je hotel Žvokelj izogniti menda, in jo je popihal v šolskih počitnicah v — Bosno, kjer so mu bili dali — kakor je bilo v „Slovenskem Narodu“ brati, učiteljsko službo. Od nas jo je bil pa pobegnil „bei Nacht und Nebel“, torej je bil ušel brez vsega dopusta v novo Avstrijo boljše sreče (ali pameti) iskat. No, to bi bilo vse dobro, zoper to ne bi imeli ničesar ugovarjati. Čez

4 mesece se pa priklati nazaj, pride v Leskovec in hoče tukaj svojo prejšnjo službo zopet nastopiti. To pa nij storil na svojo roko. Bil je pri našem gosp. glavarju Schönwetteru in ta mu je dal pravico, da sme službo nastopiti. Ali je to postavno in korektno, naj izvolijo kompetentnejše gospodske razsoditi.

Iz Borovnice 25. jan. [Izv. dopis.] Da smo pri našej veselici dné 23. jan. t. l. imeli lepo petje, gre v prve vrsti hvala pevskemu zboru sosednjih nam dolenjih Logatčanov, kateri so nas v mnogobrojnem številu s svojim pohodom počastili. Slava jim! Posebna hvala gre tudi njihovemu pevovodji g. R., kateri je pokazal, da se z neutrudljivim delovanjem mnogo doseže, pa tudi, da slovenski narod ne le petje rad posluša, temučima tudi moči jednake čute pri drugih vzbujati. Slava tudi njemu!

Možkim zborom uvrstevale so se mešani zbori „domačih grlic“. Burni „živio-klici“ odbavali so posamezne točke, tako, da se je morala vsaka ponavljati. Gotovo očiven denkaz, kako priljubljeni so vsakemu nežni ženski glasovi, a ob jednem tudi želja, da še večkrat nastopijo!

Da pri vsem tem govorov nij manjkalo, je skoraj brezvomno. Omenivši govor predsednika „bralnega društva“ g. Boršnika, pozdravlja dobro nam došle goste, bil je posebno jedrovit oni g. Resmana z Rakeka. Gromoviti „živio- in slava-klici“ niso skoro pojednali. G. Resman pa je tudi zvest sin majke Slave in baš to mu je pridobilo srca naših seljakov uže v prejšnjih časih.

Po končanem programu pa se je zasuknila brzonoga mladina ter plesala do ranega jutra.

Razšli smo se z veselo nadejo, da nam naše „bralno društvo“ kmalu zopet priredi tako zabaven večer! Hvala tudi gostilničarju, vremu g. Koširju, kateri je blagovoljno nam prepustil v to svrho svoje prostore.

Iz Trienta 24. jan. [Izv. dop.] Tukaj se za gotovo poroča, da bo tukajšnji pešpolk baron Litzelhofen št. 47 meseca aprila t. l. v Ljubljano prestavljen. Ako se to uresniči, bila bi to velika radost, kajti skoraj bo 5 let, odkar se ti vrli Štajerci tukaj žalostijo. — L. 1882 obhaja ta polk dvestoletnico svojega obstanka. — Junaštvo tega večinom iz Slovencev sestavljenega polka je dovolj znano posebno pod imenoma Kinsky in Hartung.

Domače stvari.

— (Gospé Levčeve pogreb) minoli vtorok popoludne je bil zelo krasen. Udeležilo se ga je obilo odličnega občinstva, mej katerim smo videli celo g. deželnega predsednika Winklerja. Čitalnički pevski zbor je pred hišo in na gomili zapel pokojnici dve prekrasni žalostinki.

— (Instalacija.) G. Rozman, novo imenovani župnik mestne fare pri sv. Jakobu v Ljubljani, bode v nedeljo 6. februarja slovesno instaliran v svojo faro. Št. Jakobski farmani delajo uže velike priprave za to slovesnost.

— (Nesrečen padec.) Vtorek popoludne je kavalerijski stotnik v rezervi g. F. Copič šel po gledaliških ulicah, kar se mu izpodrsne in pada tako nesrečno, da si zlomi nogo v stegnu in sta ga morala dva bližnjega trgovca, ki sta videla moževno nesrečo ter sta mu prihitela takoj na pomoč, domov odnesti.

— (Iz spodnjega Koroškega) se v dopisu v dunajskem „Vat.“ izreka opravljena želja, naj se izprazneni škofovski stol v

Celovci tako izpolni, da prihodnji višji dušni pastir ne bode potreboval tolmača, da se bode mogel s svojimi dvojezičnimi dijecezani (s Slovenci in Nemci) razumeti.

— (Slovanska čitalnica v Mariboru) priredi dne 29. t. m. besedo zvečer ob $8\frac{1}{2}$ uri v svojih prostorih s sledečim vsporedom: 1. Staročeska. Pevski zbor. 2. Pribitelji. Muzikalni kvintet od Brauna 3. Pizzicato polka. Muzikalni kvintet od Scherza. 4. Sred vasi. Pevski zbor od dr. B. Ipvica. 5. Srčni glasovi. Solo na goslih s spremljanjem na glasoviru od Stövensanda. 6. G-dur. Muzikalni kvintet od J. Haydna. 7. Kam? Pevski zbor od J. Kocijanciča. 8. Slomškova koračnica od J. Handla. Koncem ples.

— (Z Dunaja) se tukajšnjemu listu piše, da je dvorni svetovalec pri najvišej sodniji nekdanji kranjski poslanec in še pri zadnjih volitvah naš protikandidat v Novem mestu gosp. Franc Kromer nevarno zbolel. Kri mu vre proti možganom, in mu je glava tako oslabela, da se sem ter tja hudo meša.

— (Ledú poprodale so letos), kakor se nam piše iz Prestranka 25. t. m.: Vasi Slavina, Koče, Grobišče, Matenja vas in Rakidnik so poslale iz naše železniške postaje 477 vagonov za Dreherja v Trst, 15 vagonov za Böswirtha v Nabrežino in 44 vagonov za Mohorčiča v Sežano. Vagon ima po 10 bačev ali 10.000 Klg. in se je prodajal po 9 gold. in 9 gld. 50 kr.

— (Zmrznil.) Iz Cerknice se nam piše dné 25. t. m.: Zmrznil je Miha Cvetko iz Martinjaka h. št. 29 (poleg Cerknice) doma, v noči dné 24. t. m. nad vasjo Bloška polica.

— (Nesreča.) Iz Idrije se nam piše 25. t. m.: Včeraj je neki voznik vozil drva iz mesta v Jožefovo jamo. Ker je cesta strma, popustili so konji in voz je pričel nazaj drčati ter je šlo vse skupaj črez cesto, voz, dva konja in jeden hlapac 200 metrov globoko do vode. Tam se voz še le ustavi. Hlapcu in jednemu konju se nij nič zgodilo a drugi konj se je ubil. —

— (Nesrečna drvarja.) Vtorek (dne 18. t. m.) proti poludnevi se je zgodila v Gaberji pri Gorjah na Gorenjskem velika nesreča. Drvarji so drva gonili navzdol, in neka bukev zadela je Bedenika iz Gorjan in Kovačeviga fanta tako nesrečno na glavo, da sta bila na prvi hip mrtva. Prvi zapusti vdovo s širim malimi otroci.

Razne vesti.

* (Tatvina.) V hranilnici v Toplicah so prišli na sled velikej tatvini. Iz blagajnice je zmanjkal 47.742 gld. Tat je bil neki umrši kontrolor v tej hranilnici.

* (Darovi za Szegedin.) Iz raznih krajev Avstro-Ogerske se je bilo darovalo unesrečenim v Szegedinu 1,637.927 gold. 90 kr., iz drugih evropskih držav pa 1,099.588 gl. 71 kr. Vseh darov je z obrestimi vred 2,912.545 gl. $4\frac{1}{2}$ kr.

* (V ministerskej kuhinji.) V Rimu sta se nedavno dva kuhanja pomorskega ministra Actona stepla v kuhinji. Z dolgimi nožmi sta ljuto suvala jeden drugega in nij se ju moglo ločiti. Neštevilnokrat ranjena sta bila prenesena potem v bolnico.

Listnica opravništva. Vsem onim čestitim gg. novim naročnikom našega lista, kateri bi radi vse liste od novega leta ali od tistega dne naprej, ko se jim je list ustavil, do naročilnega dné, javljamo, da jim ne moremo več ustreči, ker so nam uže vse številke pošle.

Umrlji so v Ljubljani:

21. januarja: Avreljija baronica Rastern, zasobnika 40 let, v križevniških ulicah št. 2 za otrpenjem možjan.

22. januarja: Josip Mihelič, sôbni slikar, 35 let, na kongresnem trgu št. 14, za jetiko.

23. januarja: Jerica Levec, profesorjeva soproga 32 let, v novih ulicah št. 5, za porodno mrzlico.

24. januarja: Franc Baumgartner, 44 let, prisilni delavec, za črevesnim katarom.

Dunajska borza 26. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	72	gld.	40	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	73	"	50	"
Zlata renta	88	"	15	"
1860 drž. posojilo	130	"	60	"
Akcije národne banke	822	"	—	"
Kreditne akcije	282	"	10	"
London	118	"	70	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	38 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	53	"
Državne marke	58	"	10	"

Tržne cene

v Ljubljani 26. januarja t. 1.

Pšenica hektoliter 9 gld. 26 kr. — rež 6 gld. 61 kr.; — ječmen 4 gld. 71 kr.; — oves 3 gld. 09 kr.; — ajda 5 gld. 20 kr.; — prosòd 4 gld. 87 kr.; — koruza 6 gld. — kr.; — krompir 100 kilogramov 2 gld. 70 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. — kr.; — masla kilogram — gld. 90 kr.; — mast — gld. 72 kr.; — špeh frišen — gld. 54 kr.; — špeh povojen — gld. 62 kr.; — jajce po 2 1/2 kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 56 kr.; — teletuine 50 kr.; — svinsko meso 44 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 50 kr.; — siame 1 gld. 62 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gld. — kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Cvet zoper trganje, po dr. Maliču,

je odločno najboljše zdravilo zoper **protin** ter **revmatizem**, **trganje po udih**, **bolečine v križi** ter **živilih**, **oteklino**, **otrpnele ude** in **kite**, **revmatične bolečine v zobeh** in **glavi**; malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje.

Zahval smo dobili uže celo množico. — 1 steklenica 50 kr. — Pravega prodaje samo (638—11)

lekarna „pri samorogu“ J. pl. Trnkoczyja na mestnem trgu v Ljubljani.

Wilhelmov

stari, izkušeni, pravi, obči

zdravilni in vodni prilep (plašter)

zoper

glavobol, rane, opeklino in ozeblino.

Ta prilep je privilegiran od Nj. rimsk. kat. veličanstva. **Moč** in **učinek** tega prilepa je posebno ugoden pri **globokih** in **raztrganih ranah** vsled **uboda** ali **udara**, pri **hudih ulesih**, **neodpravljenih bezgavkah**, pri **skelečih izpustkih**, pri **črvu**, **vnetih in oguljenih prsih**, **spekliah**, **kurjih očesih**, **otiskah**, **zmrznenih udih**, pri **toku iz trganja** in **jednakih bolečinah**.

Ta prilep pravi ima samo

lekarna Fran Wilhelma v Neuenkirchenu pri Dunaji.

Jedna škatljica stane 40 kr. a. v. Menj, nego dve škatljici se ne pošiljati in staneti s kolekom in pošiljatvi 1 gld. a. v.

Imajo pa tudi:

V Ljubljani: Peter Lassnik.

V Gradeu J. Purgleitner, lekar; Wend. Trnkoczy, lekar. V Zagrebu Sig m. Mitlbach. (21—2)

Gumi-bonbon,

boljši, nego vsak drug, kolikor se ga okolo prodaja, rabi z najboljšim vsphem

zoper kašelj, hripavost in katarno stanje organov, s katerimi se sope.

V škatljicah po 10 kr.

prodaje (490—14)

GABRIEL PICCOLI,

lekar „k angelu“,

na dunajskej cesti v Ljubljani.

Tujiči.

25. januarja:

Europa: Kadarz, Schleyer, Erber iz Gradca.

Pri Sloni: Lonzar iz Trsta. — Zehnreich, Wandre, Kelner iz Dunaja. — Pollick iz Gradea. — Schäffer iz Dunaja.

Pri Malégi: Hoppel, Feil, Sabathil, Wawrzinsky iz Dunaja.

Javljamo prežalostno vest, da je danes ob 10. uri, previden sè sv. zakramenti za umirajoče, po kratkej bolezni, v 39. letu svoje starosti, umrl gospod

FRANC PIRC,

posestnik in fužinar,

ranjki se vsem znancem in prijateljem priporoča v blag spomin.

V Kropi, dné 24. januarja 1881.

(39—2) **Žalujoči ostali.**

Zahvala.

Rodbina Mörtl se javno zahvaljuje vsem onim, ki so njenemu dolgoletnemu hišnemu tovarišu ranjemu (42)

Matevžu Koželju,

koncipijentu,

storili kako ljubav ter ga spremili do groba.

V Celji, dné 26. januarja 1881.

Temeljita pomoč

vsem, ki so v želodci in trebuhu bolni.

Ohranjenje zdravja

naslanja se večjim delom na čiščenje in snaženje sokrovice in krvi in na pospeševanje dobrega prebavljenja. Najbolje to sredstvo je

dr. Roza

živiljenski balzam.

Ziviljenski balzam dr. Rozov odgovarja popolnem vsem tem zahtevam; isti ozivi vse prebavanje, nareja zdravo in čisto kri, in truplo dobi svojo prejšnjo moč in zdravje zopet. Odpravlja vse teško prebavanje, osobito gnjus do jedi, kislo riganje, napetost, bljevanje, kri v želodci, zaslinjenost, zlato žilo, preobteženje želodca z jedili itd., je gotovo in dokazano domače sredstvo, ki se je v kratkem zaradi svojega izvrstnega uplivanja obče razširilo.

1 velika sklenica 1 gld., pol sklenice 50 kr.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpoložljiva se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Vaše blagorodje!

10 let sem bolehal za boleznijo v želodci, ki mi je prouzročila zlatenico. Zdravniki so dejali, da sem bolan na vranici, a pomagali mi niso.

Ni jsem mogel ni spati ni jesti, s kratka, kako sem bil slab. A nasvetovanji živiljenski balzam dr. Roze mi je odstranil vso bolezen; zdaj sem zopet zdrav in močan kot mladenič.

F. Šembera.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsodi izrečno dr. Rozov živiljenski balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, aka so zahtevali samo živiljenski balzam, in ne izrečno dr. Rozovega živiljenskega balzama.

Pravi

dr. Rozov živiljenski balzam

dobi se samo v glavnjej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: Vilj. Mayr, lekar; G. Piccoli, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoczy, lekar. V Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar. V Kameniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. B. Pontoni, G. Cristofolletti, lekarja.

Vse lekarne in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega živiljenskega balzama.

Isto tam:

Praško vseobčno domače mazilo,

gotovo in izkušeno zdravilo zoper prisad, rane in ulesa.

Dobro rabi zoper prisad, ustavljanje mleka in če postajejo ženske prsi trde, kadar se otrok odstavi; zoper abscese, krvava ulesa, gnojne mozeljčke, črmasti tur; zoper zanohtnico ali takozvanega črva na prstih; zoper obustavljanje, otekline, bezgavke, izrastke, morsko kost; zoper otekline po prehljeniji in po putki; zoper ponavljajoč se prisad v udih na nogi, v kolenih, rokah in lediji, če se noge poté in zoper kurja očesa; če roke pokajno in zoper kitam podobne razpokane; zoper otekline, kadar je koga pičil mrčes; zoper stare rane in take, ki se gnojë; zoper raka, ranjene noge, vnetje kožice na kosteh itd.

Vsek prisad, otekline, ukoščenje, napihnjenje se kmalu ozdravi; kjer se je pa pričelo uže gnojiti, ule izsesa v kratkem in brez bolečin ozdravi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani nagluhost, in po njem se dobi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

(361—17)